

[Dohrmann]

Jeg er helt enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at der er et eller andet, der er ravruskende galt, når han nu kommer ind på den faste forbindelse over Store Bælt, en fast forbindelse, om hvilken vi i går kunne høre, at regeringspartierne og socialdemokratiet fører forhandlinger, og derfor vil jeg godt stille den radikale ordfører et spørgsmål. Hvis nu regeringspartierne og socialdemokratiet indgår en aftale om en fast forbindelse, som er ensbetydende med en statsudgift af, skal vi sige størrelsesordenen ca. 10 mia kr., hvad vil konsekvensen af et sådant forlig mellem regeringen og socialdemokratiet så være for de radikale? Vil det radikale venstre medvirke til at finde f.eks. skatte- og afgiftsforhøjelser for at finansiere denne forbindelse, eller hvordan vil reaktionen være? Jeg spørger, bl.a. fordi jeg synes, det er udmærket med en fast forbindelse, men jeg synes så afgjort også, at et flertal herinde burde blive enige om, at det skulle være en privatfinansieret løsning, man fandt frem til; jeg synes, det er et meget vigtigt spørgsmål. Vi har i dag igen hørt, at man fra regeringens side mener, at hele boligområdet er overophedet, at der er for høj en beskæftigelse, at man er udsat for lønglidning osv. og derfor er jeg fuldstændig enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at de ting, der bliver foreslået, og det, man i øvrigt hører, er der ingen sammenhæng i.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Indtil videre vil jeg tillade mig at betragte hr. Dohrmanns spørgsmål som hypotetiske. Jeg har stillet et par spørgsmål til bl.a. partiet venstre – vi får sikkert svar – og jeg har sagt, hvad der kan ligge af økonomiske og politiske problemer i en hurtig beslutning om den forkromede faste Storebæltsforbindelse. Der ved må det blive, i hvert fald indtil vi har fået svar.

Nør Christensen (CD):

Den finanslov, som vi i dag får vedtaget, er efter CDs opfattelse et godt grundlag for regeringen at arbejde videre på. Finansloven for i år har virket efter sin hensigt, og vi er hos centrum-demokraterne meget sikre på, at også finansloven for så vidt angår 1986 vil komme til at virke efter sin hensigt.

Det lader også til, at regeringen igen i år kan regne med, at socialdemokraterne vil stemme for den samlede finanslov. Det er åbenbart ved at blive vane igen, at landets største parti stemmer for den årlige finanslov. Til lykke med det og velkommen tilbage i rækken af partierne, som pr. tradition stemmer for finansloven! Vi betragter den enlige svale som en misforståelse, og fra nu af skal vi gøre, hvad vi kan for at glemme misforståelsen og huske holdningsændringen.

Netop spørgsmålet om holdningsændringen kan der være grund til her under den såkaldte generaldebat at gøre nogle få bemærkninger om.

Det, der her kunne betyde noget for de offentlige kasser, var, hvis vi gennem en tiltællagt offentlig kampagne klargjorde det for befolkningen, at bare fordi det offentlige betaler, er tingene ikke gratis, tværtimod betales pengene indirekte af den enkelte selv, af naboen, af genboen, onkelen, tanten osv. Det må være naturligt at forklare befolkningen, f.eks. gennem en kort pjece eller anden publikation, at den enkelte borger måske nok har krav på bestemte ting, men at det, hvis det kan vente lidt endnu, vil gavne landet. Ja, det gavner også, selv om der kun er tale om en ganske kort periode.

Vi føler i CD, at vi alle har et fælles ansvar for at forsvare det, vi kalder gratisprincippet, mere indgående, for ting er som bekendt ikke gratis. Jeg vil gerne anmode om en kommentar til dette spørgsmål.

Under gårdsdagens debat blev det fremhævet, at regeringen bare med et enkelt hug kunne bringe statsfinanserne i orden. Hvis jeg ikke husker helt forkert, var det fru Pia Kjærsgaard fra fremskridtspartiet, der fremsatte denne helt uhyrlige påstand. CD har den stik modsatte opfattelse, fordi vi ønsker at føre realpolitik og ikke komme med den teoretiske snak, fru Pia Kjærsgaard i går kom med.

Hertil kommer, at det underskud, vi i disse år kæmper med at få væk, er oparbejdet over en længere årrække. Alene derfor er det en helt naturlig proces, regeringen har foreslået. Det ser for resten også ud til, at den økonomiske politik lykkes over al forventning. Handelsbalancen vil jeg vende tilbage til. Underskuddet bringes i 1986 helt ned på ca. 14 mia kr., og det er efter CDs opfattelse